

РЕШЕНИЕ

№ 5622

гр. София, 20.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 24.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **7408** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156-161 от Данъчно –осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.
Образувано е по жалба на Б. Т. Д. с ЕГН[ЕИК], с адрес: [населено място], [улица], ет. 9, ап. 20, чрез процесуалния му представител адв. Р. С. със съдебен адрес: [населено място], [улица], вх. А, ап. 2 срещу Ревизионен акт № Р-22221018002396-091-001/23.01.2019 г., издаден от Е. М. С. – началник на сектор, и Х. Н. А. – главен инспектор по приходите и ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 708/23.04.2019 г. на директора на дирекция ОДОП-С. при ЦУ на НАП. Жалбоподателят твърди, че оспореният РА, е неправилен, незаконосъобразен, немотивиран, издаден в нарушение на материалноправните и процесуалноправни норми. Сочи, че не са налице всички кумулативно изискуеми материално-правни предпоставки на чл.19 ал.2 от ДОПК/ в приложимата му редакция/. Подробни съображения в тази насока излага в депозираната жалба. В заключение претендира отмяната на РА и присъждане на сторените по делото разноски. В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно уведомен, се представлява от адв. Р.С., който моли жалбата да бъде уважена по изложените в нея съображения. Претендира сторените по делото разноски. Представя писмени бележки.
Ответният административен орган – Директор на дирекция ОДОП при ЦУ на НАП-С., редовно уведомен, се представлява от юрисконсулт А., която излага становище за неоснователност и недоказаност на жалбата. Моли съда да я остави без уважение, като остави в сила оспорения ревизионен акт. Претендира присъждане на юрисконсултско

възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител. Административен Съд С. - град, III отделение, 61 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразените становища на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна, следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореният ревизионен акт е връчен на 04.02.2019г. лично на жалбоподателя Б. Д.. Жалбата до директора на ДОДОП С. при ЦУ на НАП е подадена на 15.02.2019г. и заведена с вх. № 94-Б-54 от 15.02.2019г. по регистъра на ТД на НАП [населено място]/. Решение № 708/23.04.2019г. на директора на ДОДОП С. при ЦУ на НАП е връчено на лично на жалбоподателя на 08.05.2019г.

Жалба с вх.№ 53-04-558/21.05.2019г. по описа на ДОДОП -С. и адресирана до АССГ е подадена на 21.05.2019г., т.е. в законния 14- дневен срок.

Във връзка с гореизложеното, съдът намира, че е сезиран от надлежна страна-участник в административното производство срещу акт, с който се засягат нейни права и интереси, поради което е подлежащ на оспорване, а жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) №Р-22221018002396-020-001/20.04.2018 г., издадена под формата на електронен документ и подписана с валиден квалифициран електронен подпис /КЕП/ от Е. М. С., на длъжност началник сектор „Ревизии" в дирекция „Контрол" при ТД на НАП С., връчена на 25.05.2018 г. лично на жалбоподателя, е възложено извършването на ревизия на Б. Т. Д. за установяване на отговорност по чл. 19 от ДОПК като управител на [фирма] за задължения на дружеството за: корпоративен данък по Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ за периода от 01.01.2012г. до 31.12.2013 г.; за данък добавена стойност по Закона за данъка върху добавената стойност /ЗДДС/ за данъчни периоди от 01.02.2013 г. до 31.03.2013 г.; от 01.06.2013 г. до 30.06.2013 г.; от 01.08.2013 г. до 31.10.2013 г.; от 01.01.2014 г. до 31.05.2014 г.; за вноски за здравно осигуряване- за осигурители /ЗО/ по Закона за здравното осигуряване /ЗЗО/ за периода от 01.12.2012 г. до 30.04.2014 г.; за задължения по реда на КСО за осигурителни вноски за държавно обществено осигуряване- за осигурители за периода от 01.12.2012г. до 30.04.2014г.; за задължения по реда на КСО за осигурителни вноски за допълнително задължително пенсионно осигуряване за универсален пенсионен фонд /ДЗПО за УПФ/ за периода от 01.01.2012 г. до 30.04.2014г.; за данък върху доходите на физическите лица от свободни професии, граждански договори и др. по чл.43/48 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ за периода от 01.12.2012 г. до 31.12.2012 г. Срокът за извършване на ревизията е изменен със Заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия (ЗИЗВР) №Р-22221018002396-020-002/16.08.2018 г., издадена под формата на електронен документ и подписана с валиден КЕП от Е. М. С., като крайният срок за извършване на ревизията е до 25.10.2018 г. С посочената ЗИЗВР е разширен обхватът на видовете задължения и периоди, като е добавено установяването на отговорност и за задължения за данък върху доходите от трудови и приравнени на тях правоотношения по чл.42/49 от ЗДДФЛ за периода от 01.12.2012 г. до 31.03.2013 г.

Органът, издал ЗВР и ЗИЗВР е оправомощен със Заповед №РД-01-803 от 07.06.2017

г., издадена от директора на ТД на НАП С. /приложена по делото 20-22, том 1/.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад (РД) №Р-22221018002396-092-001/06.12.2018 г., издаден под формата на електронен документ и подписан с валиден КЕП от К. Е. С. и Х. Н. А.. По реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК не е подадено писмено възражение срещу ревизионния доклад. Ревизията приключва с РА№Р-22221018002396-091-001/23.01.2019 г., издаден под формата на електронен документ и подписана с валиден КЕП от Е. М. С., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията и Х. Н. А., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. • ръководител на ревизията. С ревизионния акт е установена отговорност по чл. 19, ал. 2 от ДОПК на Б. Д. за задължения на [фирма] за ревизираните периоди общо в размер на 81 915,38 лв., в т.ч. главница в размер на 53 918,09 лв. и лихви за забава в размер на 27 997,29 лв., при установени декларирани, но не внесени от дружеството задължения за данъци и осигурителни вноски в същия размер. Същите са описани подробно в таблица I на РА „Установявам“. Установени са суми за довносяне за [фирма], както следва: за данък върху добавената стойност по ЗДДС в размер на 32 626,50 лв. и лихви за забава в размер на 16 162,12 лв.; за корпоративен данък по ЗКПО 3 172,18 лв. и лихви 1 770,22 лв.; за вноски за здравно осигуряване - за осигурители по ЗЗО в размер на 4 141,06 лв. и лихви в размер на 2 181,70 лв.; за вноски за ДОО - за осигурители по КСО в размер на 9 275,59 лв. и лихви в размер на 5 219,13 лв.; за вноски за ДЗПО за УПФ - за осигурители по КСО в размер на 2 473,97 лв. и лихви в размер на 1 419,42 лв.; за данък върху доходите на физическите лица от свободните професии, граждански договори и др. По чл.43/48 от ЗДДФЛ в размер на 316,86 лв. и лихви 194,22 лв. и за данък върху доходите от трудови и приравнените на тях правоотношения по чл.42/49 от ЗДДФЛ в размер на 1 911,93 лв. и лихви в размер на 1 050,48 лв.

Ревизионният акт е издаден от компетентен орган в съответствие с изискванията на чл.119 ал.2 и чл.118 ал.2 от ДОПК и приетите по делото Заповед № РД-01-803/07.06.2017г. на Директора на ТД –НАП С., с която са определени служителите, които да изпълняват функции на компетентен орган по чл.112 ал.2, т.1 и чл.119 ал.2 от ДОПК /лист 43-45 от делото/, в конкретния случай, посочената в т.1.8-Е. М. С. –началник сектор „Ревизии“ към Дирекция „Контрол“ в ТД на НАП С.. От това следва изводът, че първоначалната и последващите ЗИЗВР са издадени от компетентен за целта орган на приходната администрация, както и че ревизионното производство е извършено от компетентни за целта органи и при спазване на процесуалните правила за извършването на ревизията. Спазен е и срокът за издаване на РА и на РД.

Липсват данни за допуснати съществени процесуални нарушения- такива, които съществено са ограничили процесуалното право на защита на засегнатото лице, актът е издаден в предвидената от чл.120 от ДОПК форма.

В хода на съдебното производство са представени от ответника и писмени доказателства за наличие на валиден квалифициран електронен подпис по смисъла на чл.24 от ЗЕДЕП, въз основа на които се установява, че към датата на възлагане на ревизията, както и към датата на издаване на ревизионния доклад и на ревизионния акт, Е. М. С., Х. Н. А. и К. Е. С.–органи по приходите са притежавали валиден квалифициран електронен подпис, което свидетелства за валидно издадени електронни документи- ЗВР, ЗИЗВР и РД и РА. За валидността на КЕП са представени

и приети писмени доказателства от ответника, които не са оспорени от жалбоподателя по делото.

В хода на ревизията органите по приходите са извършили множество процесуални действия по предвидения в ДОПК ред.

На 25.05.2018 г. и на 11.10.2018г. на ревизираното лице са връчени две искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице. Във връзка с тях, от жалбоподателя са представени писмени обяснения.

С протокол № 1004389/21.06.2018 г. са присъединени доказателства, събрани при извършена проверка на Б. Т. Д. за установяване на факти и обстоятелства /ПУФО/, приключила с протокол № П 22221017182859-073-001 от 18.04.2018 г.

От Софийски районен съд е постановено разкриване на банкова тайна по отношение на банковите сметки на [фирма] в [фирма] и [фирма]. От [фирма] е представен спесимен на подписите на лицата имащи право да извършват преводи от банковата сметка на дружеството. Видно от приложените документи единствено Б. Д. има право да извършва преводи по банковата сметка на дружеството от 25.03.2011г. При извършен преглед на движението по посочената банкова сметка е установено, че от същата сметка от Б. Д. са изтеглени средства в размер на 339 095,48 лв. за периода 11.05.2011 г. -24.02.2014 г. и в размер на 82 510,00 лв. за периода 24.03.2014 г. - 13.06.2014 г.

От [фирма] е получен отговор, видно от който при извършен преглед на движението по банкова сметка BG06PRCB92301034763112 е установено, че от сметката са изтеглени средства в размер на 84 900,00 лв. за периода 31.03.2011 г.-28.05.2014 г.

От ревизираното лице са представени пред органите по приходите, писмени обяснения, в които е посочено, че изтеглените суми е внасял в касата с цел закупуване на суровини и материали, инструменти, горива /приблизително 1 500,00 лв. месечно/, наеми, застраховки, заплати, погасяване на задължения към доставчиците на материали и услуги по издадените от тях фактури, както и че съществена част от изтеглените в брой суми са внасяни отново по банковите сметки на дружеството за разплащания по банков път. Посочва, че за периода 13.01.2011 г. - 12.06.2014 г. не е отклонявал парични средства в полза на трети лица - акционери, съдружници и свързани с тях лица, не е извършвал парични преводи по негови лични сметки и не е обслужвал фирмени и лични кредити. Твърди, че е захранвал касата на дружеството, поради временна необходимост от оборотни средства. Жалбоподателят е посочил, че не прилага документи към ИПДПОЗЛ № р- 22221018002396-040- 003/10.10.2018г., т.к. съществува обективна невъзможност за предоставяне на същите. Посочва, че същите са предадени на новия управител на дружеството И. Б. съгласно приложен Предавателно -приемателен протокол от 13. Об. 2014 г.

Извършена е насрещна проверка на [фирма], в рамките на която е изпратено ИПДПОЗЛ до дружеството, връчено по чл.32 от ДОПК, но документи и писмени обяснения не са представени.

От извършена проверка в Търговския регистър към Агенция по вписвания е установено, че на 15.05.2009 г. е регистрирано еднолично дружество с ограничена отговорност [фирма]. На 13.01.2011 г. е вписана промяна на наименованието на дружеството на [фирма]. В Търговския регистър към Агенция по вписвания са вписани следните промени на собственика на капитала и управителя на дружеството:
- за периода от 26.10.2010г. - 13.01.2011 г. едноличен собственик на капитала и управител е Г. Г. И.,

- за периода от 13.01.2011 г. - 12.06.2014 г. съдружник и управител на дружеството е Б. Т. Д.;
- за периода 12.06.2014г. - 07.09.2017г. - управител на дружеството е И. П. Б.;
- от 07.09.2017 г. до настоящия момент управител на дружеството е С. А. К.

Всички документи свързани с НАП, в т.ч. СД по ЗДДС, декларации по ЗДДФЛ и ЗКПО, декларации обр.1 и обр.6 по Нардеба Н-8/2005г. са подавани по електронен път, с електронен подпис, издаден на дружеството от [фирма]. С договор за покупко-продажба на дялове от 29.05.2014г. на основание чл. 129 от ТЗ жалбоподателят е продал всичките си 37 дяла, на обща стойност 3700,00лв., представляващи 74% от капитала на [фирма] на И. П. Б.. Всички документи, касаещи упоменатия по-горе период са предадени на новия собственик. Жалбоподателят е декларирал, че за периода 01.01.2011г. -31.05.2014г. не е извършвал друга дейност по трудови и извънтрудови правоотношения.

Ревизиращият екип е установил, че с договор за продажба на дялове от 29.05.2014г. ЗЕНДЕЛИ М. /другият съдружник в дружеството/ е продал дяловете си (13 дяла, представляващи 26% от капитала на дружеството) също на И. П. Б..

С договор за продажба на дялове от 29.08.2017г. И. П. Б. е продал всички 50 дяла от капитала на [фирма] на С. А. К.. На последния е връчено ИПДПОЗЛ по реда на чл.32 от ДОПК, в отговор на което документи и обяснения не са постъпили.

При проверка на данни в информационния масив на НАП е установено, че [фирма] е публикувало ГФО за финансовите 2011 г., 2012 г., 2013г. и 2014г. За периода 2011-2013г. ГФО са подписвани от Б. Д..

Ревизиращият екип е извършил анализ на публикуваните отчети, въз основа на който е обобщил, че е установена следната декларирана касова наличност в съответния счетоводен баланс:

- към 31.12.2011 г. касовата наличност е 142 хил. лв.;
- към 31.12.2012 г. касовата наличност е 59 хил. лв.;
- към 31.12.2013 г. касовата наличност е 13 хил. лв.;
- към 31.12.2014 г. касовата наличност е 125 хил. лв

В публикуваните счетоводни баланси от дружеството са декларирани ДМА:

- към 31.12.2011 г. са декларирани налични машини, производствено оборудване и апаратура на стойност 55 хил.лв. и съоръжения на стойност 46 хил. лв.;
- към 31.12.2012 г. са декларирани налични машини, производствено оборудване и апаратура на стойност 147 хил.лв. и съоръжения на стойност 4 хил. лв.;
- към 31.12.2013 г. са декларирани налични машини, производствено оборудване и апаратура на стойност 96 хил.лв. и съоръжения на стойност 4 хил. лв. ;
- към 31.12.2014 г. няма декларирани налични машини, производствено оборудване и апаратура, а съоръженията са на стойност 2 хил. лв.

По подадени от дружеството ГДД по чл.92 от ЗКПО са декларирани следните налични активи:

- към 31.12.2012 г. ДМА са с балансова стойност /след приспадане на начислените амортизации/ 191 189,91 лв.
- към 31.12.2013г. ДМА са с балансова стойност /след приспадане на начислените амортизации/ 100 162,69 лв.
- към 31.12.2014г. няма декларирани ДМА

В хода на ревизията е извършен анализ на подадени от дружеството СД по ЗДДС и

дневници за покупки и продажби за период 01.01.2014 г.-31.12.2014 г., в резултат на който е установено:

-в дневници за продажби от дружеството са отчитани приходи по подадени СД по ЗДДС за период 01.01.2014 г.-30.06.2014 г. по издадени фактури /до 12.06.2014 г./ с дан.основа 120 423,15 лв. и ДДС 24 084,63 лв. За период 01.07.2014 г.-31.12.2014г. няма отчетени продажби.

- в дневници за покупки за период 01.01.2014 г.-30.06.2014 г. / до 01.04.2014 г./ от дружеството са отчетени покупки с дан.основа 5 162,93 лв. и ДДС 1 012,57 лв.. За периода 01.07.2014 г.-31.12.2014 г. няма декларираны покупки.

Направен е извод, че през 2014 г. от дружеството са декларираны извършени разходи за покупки в размер на 6 175,50 лв. От извършена проверка в ПП на НАП е установено, че в период 01.01.2014г.-30.06.2014 г. към дружеството има назначено едно лице на трудов договор, за което е декларирано изплатено възнаграждение в размер на 3 545,22 лв. следователно с изтеглените от банковата сметка суми през 2014 г. Б. Д. е извършил плащания за покупки на дружеството и изплатени възнаграждения в общ размер е 9 720,72 лв. Тъй като в хода на ревизията не са представени счетоводни документи на дружеството за периода не може да се установи да са извършвани други плащания с изтеглените суми.

Според ревизиращия екип от анализа на документите следва, че декларираната касова наличност към 31.12.2014г. в размер на 125 хил. лв. е формирана от оборот от дейността на дружеството в периода, когато негов управител е Б. Д. / т.е.до 11.06.2014г./ Касовата наличност декларирана в баланса към 31.12.2013г. е в размер на 13 хил. лв., към която като се прибавят изтеглените суми от Б. Д. от банковите сметки на дружеството през 2014 г. 11 9280,00 лв. и се извадят установените разходи 9 720,72 лв. се получава декларираната наличност към 31.12.2014 г. от 125 хил. лв. Тъй като няма данни след 11.06.2014г. дружеството да е извършвало дейност, то декларираната касова наличност към 11.06.2014 г. и към 31.12.2014 г. е една и съща.

Няма данни тази касова наличност да е предадена от Б. Д. на И. Б., поради което е направен извод, че тя е използвана от жалбоподателя за лични нужди т.е. с посочената сума от лицето управител на [фирма] е извършено намаление на имущественото състояние на дружеството.

Въпреки достатъчната наличност на парични средства на предприятието в каса и по разплащателни сметки за покриването на данъчните и осигурителни задължения за всяка една година от ревизиращия период, управителят не е разпоредил плащане, същевременно е теглил парични средства от банковите сметки на дружеството лично, с което е довел до невъзможност за погасяване на съответните изискуеми задължения към бюджета. Не са представени писмени обяснения от управителя за причините за невнасяне на задълженията за периода 01.01.2012г.-31.05.2014г.

Към ревизионната преписка са приложени доказателства за предприети от публичен изпълнител при ТД на НАП С. действия за обезпечаване на вземанията от [фирма]. С Постановление за налагане на обезпечителни мерки

№2605 8-00002/22.04.20 15г. във връзка с образувано изп. Дело № 26058/201 5 г. е наложен заповор върху налични и постъпващи суми в размер на 98 908,42 лв. по всички банкови сметки, както и на вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите и суми, предоставени за доверително управление, находящи се в [фирма], но няма наличности на суми. Установено е, че липсват активи, собственост на дружеството, към които да се насочат действия по налагане на обезпечителни мерки и всички способности за събиране на задълженията са изчерпани, а дългът е прекатегоризиран на несъбираем

Съпоставяйки информацията за имуществото на дружеството органите по приходите са констатирани, че дружеството има достатъчна наличност на парични средства в брой (по сметка каса) и по разплащателни сметки за покриване на данъчните и осигурителни задължения за всяка една година от ревизираните, но такова плащане не е извършено към бюджета. От управителя не са представени обяснения за причините за невнасяне на задълженията.

Анализирайки установената в хода на ревизията фактическа обстановка, органите по приходите са определили, че жалбоподателят има качеството на субект на отговорността по чл. 19, ал. 2 от ДОПК, тъй като е бил управител на [фирма] през ревизираните периоди. Отбелязано е, че няма данни Б. Д. да е упълномощавал друго лице да подписва декларации, да се разпорежда с имущество вкл. да тегли от банковите сметки на дружеството и да внася суми в банки и по сметка на бюджета. Предвид това и по силата на чл.141, ал.2 от ТЗ, единствено Б. Т., в качеството на управител, представлява дружеството, организира и осъществява дейността му и единствено той е наясно с имущественото състояние на дружеството.

Въз основа на гореизложеното е направен изводът, че управляващият дружеството, като е бил наясно с наличието на непогасени публични задължения на дружеството, не е разпоредил плащания към бюджета за погасяването им, въпреки че е теглил от банковите му сметки. Такова поведение според ревизиращия екип е недобросъвестно, в резултат на което е налице невъзможност за погасяване на съответните изискуеми задължения към бюджета.

В заключение е посочено, че в хода на ревизионното производство са установени недобросъвестно извършени действия от Б. Т. и причинно-следствена връзка между тях и установената несъбираемост на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски. Предвид това на жалбоподателя е вменена отговорност на основание чл.19 ал.2 от ДОПК за несъбрани задължения на [фирма] за данъци и осигурителни вноски и произтичащите от тях акцесорни задължения за лихви в общ размер на 81 915,38 лева.

В хода на съдебното производство, от жалбоподателя допълнително са представени и са приети от съда оборотна ведомост на [фирма] за периода 2013г., протокол за касова наличност към 30.12.2013г., протокол за касова наличност към 11.06.2014г., главна книга на [фирма] на счетоводна сметка 501

„Каса в левове“ за периода 01.01.2012г.-30.04.2014г. и 116 броя приходни касови ордери за ревизирия период.

По делото е прието заключение по допуснатата до изслушване съдебно –счетоводна експертиза. Съдът го кредитира изцяло, като изготвено обективно и безпристрастно, въз основа на всички писмени доказателства, приети в хода на съдебното производство и при извършен обективен и задълбочен анализ. Съгласно същото от прегледа на главна книга на [фирма] на счетоводна сметка 501 „Каса в левове“ за периода 01.01.2012г.-30.04.2014г. не са налице плащания в брой в полза на Б. Т. Д.. Изтеглените суми от банковите сметки на Атман И. Е. са внесени в касата на дружеството, за което са съставени приходни касови ордери, описани в констативно - съобразителната част на експертизата по т.2

Представен е за запознаване от експерта Акт(Протокол) за касова наличност към 30.12.2013г., който е съставен вследствие на извършена инвентаризация на касовата наличност на [фирма]. От протокола се установява, че към дата 30.12.2013г. е установена наличност в размер на 12 791,85лв., подробно описани по купюри.

Представен е за запознаване и Акт(Протокол) за касова наличност към 11.06.2014г., който е съставен вследствие на извършена инвентаризация на касовата наличност на [фирма]. От протокола се установява, че към дата 11.06.2014г. е установена наличност в размер на 24 492,35лв., подробно описани по купюри.

Установената наличност към 31.12.2013г. съответства на отбелязаното в представената оборотна ведомост на [фирма] за периода 01.01.2013 – 31.12.2013, от която се вижда, че крайното дебитно салдо по счетоводна сметка 501 "Каса в левове" възлиза на същата стойност 12 791,85лв., колкото е и установеното при проведената инвентаризация.

От правна страна:

Разпоредбата на чл. 19, ал. 2 от ДОПК / в приложимата ѝ редакция/ предвижда отговорност за задължението до размера на извършените плащания, съответно до размера на намалението на имуществото на лице, което в качеството си на управител, член на орган на управление, прокурист, търговски представител, търговски пълномощник на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2 недобросъвестно извърши плащания в натура или в пари от имуществото на задълженото лице, представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент, или отчужди имущество на задълженото лице безвъзмездно или по цени, значително по-ниски от пазарните, вследствие на което имуществото на задълженото лице е намалено и по тази причина не са изплатени данъци или задължителни осигурителни вноски.

Хипотеза на чл. 19, ал. 2, предл. 1 ДОПК е изпълнена при наличието на следните кумулативни предпоставки:

- лицето да има качеството на орган на управление или на управител на задължено лице по чл. 14, т. 1 и 2 от ДОПК към момента, към който са

установени публичните задължения;

- да е налице поведение, изразяващо се в плащане в натура или в пари от имуществото на задълженото лице, представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент;

- недобросъвестност в поведението на третото лице;

- причинно-следствена връзка между поведението и намаленото имущество на задълженото лице и

- това поведение е единствената причина за невъзможността да се съберат публичните задължения на юридическото лице.

Не се спори между страните, че за периода, за който е ангажирана отговорността по чл.19 от ДОПК от м. 12.2012 г. до м. 05.2014 г. жалбоподателят Б. Д. е управлявал [фирма], като едновременно с това е бил и съдружник в същото с 37 дяла на стойност 3 700,00 лв.

Не се спори между страните, че публичните задължения за данъци и осигурителни вноски, за които е ангажирана отговорността на Б. Д. са установени по декларации, описани подробно в РД и РА със съответните номера и дати на подаване по периоди и видове задължения, както и че не са погасени към настоящия момент.

Спорът се свежда до това, дали теглените от Б. Д. средства от банковите сметки на [фирма], водят до намаляване на имуществото на дружеството и от друга страна това ли е причината, поради която дължимите данъци и осигуровки са останали неплатени.

Предвид подробно изложената фактическа обстановка, безспорно е установено, че Б. Д. е теглил парични средства от сметките на дружеството, в качеството му на управител. Това се установява и от отговорите на отправените до банките запитвания, от които е видно на коя дата каква сума е теглена /стр.6 до стр. 11 на РД/. Установено е, че за да извършва тези действия единствено жалбоподателят е имал спесимен в съответната банка, който му позволява да извършва разпореждане със суми на дружеството. Не се установява да е налице упълномощаване на друго лице за извършване на тези действия.

Жалбоподателят не оспорва извършените тегления на пари в брой от банковите сметки на дружеството, но поддържа недоказаност на изискването те да представляват скрито разпределение на печалба или дивидент. Съгласно § 1, т. 5, б. "а" от ДР на ЗКПО "скрито разпределение на печалба" са сумите, несвързани с осъществяваната от данъчно задълженото лице дейност или превишаващи обичайните пазарни нива, начислени, изплатени или разпределени под каквато и да е форма в полза на акционерите, съдружниците или свързани с тях лица, с изключение на дивидентите по т. 4, букви "а" и "б".

Във връзка с допълнително представените пред настоящата съдебна инстанция писмени доказателства от страна на жалбоподателя и приети в съдебно заседание от 18.06.2020г и въз основа на които е изготвено заключението по приетата съдебно –счетоводна експертиза, съдът не цени и не кредитира тези

доказателства, по следните съображения: По делото не става ясно, защо същите не са представени в хода на ревизионното производство, тъй като касаят счетоводната отчетност на [фирма], при заета от жалбоподателя позиция, че цялата документация е предадена на новия управител на дружеството –И. Б. съгласно приложен предавателно –приемателен протокол от 13.06.2014г. Съдът приема, че новопредставените доказателства са създадени, именно за целите на процеса. От друга страна, след като детайлно се запозна с тяхното съдържание, съдът констатира, че оборотната ведомост и главната книга не са подписани и не става ясно, кое лице ги е съставило и каква е неговата длъжност. Приетите приходни касови ордери, макар и подписани от касиер и главен счетоводител, не става ясно кои точно лица са заемали тези длъжности към момента на издаване на ПКО, тъй като е видно, че в различните периоди от време на издаване на касовите ордери, същите подписи се различават съществено – т.е. са на различни лица, а едновременно с това не са изписани техните имена.

С оглед на тези обстоятелства, настоящата съдебна инстанция намира, че е изпълнена и втората предпоставка за ангажиране на отговорността по чл.19 ал.2 от ДОПК, а именно с извършените тегления на парични средства от банковите сметки на дружеството от Б. Д. и липса на годни писмени доказателства за тяхното наличие в касата на [фирма], е налице скрито разпределение на печалбата от дружеството към физическото лице - жалбоподател. Това скрито разпределение на печалбата попада в изрично изброените в §1, т. 5, б. „а" от ДР на ЗКПО за дивиденди.

Налице е и следващата предпоставка - Недобросъвестност – при липса на легално определение на понятието, даденото от правната теория и съдебната практика тълкуване е, че добросъвестен е този, който знае определено обстоятелство. Т. е. добросъвестността винаги е свързана със знанието, а в случая то е относно наличието на възникнали данъчни задължения или такива за ЗОВ. Когато лицето е знаело, че за дружеството възникват данъчни задължения и умишлено е избягнало събирането им, е налице основание да се счита, че същото е действало недобросъвестно. По делото е доказано, че за ревизирания период жалбоподателят е бил управител на [фирма] и същински управленски функции се упражняват единствено от него, като същият е бил единствено най-добре запознат с имущественото състояние на дружеството и с неговите публични задължения във връзка с подаваните данъчни декларации. Единствено жалбоподателят е разполагал със спесимен на подпис, въз основа на който да извършва разпореждания с авоарите по банковите сметки на дружеството. Като е подписвал платежни документи и друга счетоводна и банкова документация, Б. Д. несъмнено е бил наясно, че главното задължено лице има изискуеми и непогасени задължения за данъци / данък добавена стойност, корпоративен данък, вноски за здравно осигуряване по ЗЗО, вноски за ДОО, вноски за –осигурители по КСО, за данък върху доходите на физическите лица от свободни професии и граждански договори и за данък

върху доходите от трудови и приравнени на тях правоотношения по чл.42-39 от ЗДДФЛ. Добросъвестното поведение на дейността на търговеца предполага целенасочени действия по упражняване на правата му, включително изпълнение на задълженията – в т.ч. погасяване на публичните задължения. Поведението на управителя по непогасяване на публичните задължения не може да се квалифицира като добросъвестно.

Наличието на причинно-следствена връзка между недобросъвестното плащане на пари от имуществото на юридическото лице и несъбираемостта на задълженията се изразява в следното: Въпреки достатъчната наличност на парични средства на предприятието в каса и по разплащателни сметки за покриването на данъчните и осигурителни задължения за всяка една година от процесите периоди, управителят не е разпоредил плащане, а е насочил за лични нужди парични средства на дружеството извън дължимите му приходи от извънтрудови правоотношения, с което е довел до невъзможност за погасяване на съответните изискуеми задължения към бюджета.

Следователно в случая е налице усвояване на пари, извършено от имуществото на дружеството, което представлява скрито разпределение на печалбата в полза на

управителя на дружеството. Безспорно е налице презумпцията за знание на лицето, относно извършените тегления на парични суми, както и знание за дължимите за плащане в полза на бюджета суми данъци и ЗОВ към съответните дати на отклоняване на парични средства. Налице е и знание за последствията, до които те са довели до невъзможност да се платят дължими към съответните дати данъци и осигурителни вноски на дружеството. Самите плащания са без насрещна престация на получаващия -т.е. безвъзмездни са. В този смисъл не са ангажирани доказателства за потребяване на изтеглените суми в полза на дружеството. Напротив, от направения анализ на данните по подадени СД се установява, че само за периода от 01.01.2014 г. до 11.06.2014 г. Б. Д. е изтеглил от банковите сметки общо 119 280,00 лв., а е внесъл само 720,00 лв., което е в противоречие с твърдението на жалбоподателя, че е внасял пари по сметките на дружеството. Същевременно от направения анализ на данни от дневниците за покупки за периода се установява, че е реализиран един разход за покупка за този период в размер на 6 175,50 лв., а от ПП на НАП е установено, че е изплатено само едно трудово възнаграждение в размер на 3 545,22 лв. т.е. доказаните общи разходи за този период са само 9 720,72 лв.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че парите са заприходени в касата на дружеството и са предадени на следващия управител. Не се прилагат обяснения на жалбоподателя, предавателно -приемателен протокол, няма предаване на каса с опис на съответния брой банкноти по купюри и стойност. Освен това посоченият протокол е без достоверна дата и като частен документ не обвързва с материална доказателствена сила, относно посочените в него факти и обстоятелства. Новопредставените в съдебното производство писмени доказателства – част от счетоводството на [фирма], съдът както посочи вече,

не следва да бъдат кредитирани, по изложените съображения, като същите доказателства, съдът намира, че са съставени за целите на настоящия съдебен процес.

Спорен е и последният елемент от отговорността на чл.19 ал.2 от ДОПК - в резултат на извършените плащания имуществото на задълженото лице е намаляло и именно по тази причина главното задължено лице не е в състояние да заплати данъците си и задължителните осигурителни вноски. Поведението на управителя следва да е единствената причина за обсъжданата несъбираемост на публичните вземания. В настоящото производство бе доказано, че от управителя са извършени тегления на парични суми в брой от банковите сметки на дружеството. Едновременно с това в настоящото производство не са представени годни доказателства, че изтеглените парични суми са заприходени в касата на дружеството. Няма данни и доказателства, къде са се съхранявали тези парични средства и къде е било местонахождението на касата на дружеството, както и че същите са предадени на следващия управител.

В хода на ревизията органите по приходите са се позовали изцяло на информацията от регистрите на Агенция по вписвания, както и от информацията придобита от банките, в които [фирма] е имало открити банкови сметки. От управителя на дружеството не са представени изисканите счетоводни документи в хода на ревизионното производство. По данни от информационната система на НАП, неплатените данъчни и осигурителни задължения на [фирма], за периода на управление на Б. Д. възлизат на 53 918,09 лв. главница и 27 997,29 лв. лихви.

Невъзможността да бъдат събрани задълженията на дружеството е доказана по безспорен начин от действията на органите по приходите, които са установили, че [фирма] не притежава активи, годни да обезпечат задълженията и срещу които да бъде насочено принудително изпълнение, няма и наличности по банковите сметки на дружеството.

От друга страна дружеството е имало достатъчна наличност на парични средства в брой и по разплащателни сметки за покриване на данъчните си и осигурителни задължения за всяка една година от ревизираните години, но такова плащане не е извършено към бюджета от жалбоподателя. Органите по приходите са предприели всички възможни действия за събиране на вземанията на основния длъжник – задълженото юридическо лице, но същите са се оказали безуспешни.

При съобразяване на посочените обстоятелства, ревизионният акт се определя като законосъобразен. Обжалваният акт е издаден и от компетентен орган същият е определен като компетентен орган по издаването на ревизионен акт със заповед за определяне на компетентен орган, издадена от началник на сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” в ТД на НАП С.. С оглед на тези съображения, съдът счита, че обжалваният ревизионен акт е постановен от компетентен орган, в нужната форма, при спазване на процесуалните разпоредби. Решението на решаващия административен орган също така е

издадено от компетентен орган. Ревизионният акт съдържа реквизитите по чл. 120, ал. 1, т. 1-8, а именно името и длъжността на органа, който го издава, номера и датата на акта, данните на ревизираното лице, обхвата на ревизията, съдържа мотиви, разпоредителна част, с която се определят задълженията.

С оглед заявената претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение от ответника по спора, в съответствие с чл. 8, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения същата е основателна, като в съответствие с чл. 161, ал. 1, изр. 3 от ДОПК същата следва да бъде уважена в размер на 2987,46 лв.

Като взе предвид направените фактически и правни изводи и на основание чл. 160, ал. 1, предложение последно от ДОПК съдът,

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. Т. Д. с адрес: [населено място], [улица], ет. 9, ап. 20, чрез процесуалния му представител адв. Р. С. със съдебен адрес: [населено място], [улица], вх. А, ап. 2 срещу Ревизионен акт № Р-22221018002396-091-001/23.01.2019 г., издаден от Е. М. С. – началник на сектор, и Х. Н. А. – главен инспектор по приходите и ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 708/23.04.2019 г. на директора на дирекция ОДОП-С. при ЦУ на НАП, с който е установена отговорност по чл. 19, ал. 2 от ДОПК на Б. Т. Д. за задължения на [фирма] заревизираните периоди общо в размер на 81 915,38 лв., в т.ч. главница в размер на 53 918,09 лв. и лихви за забава в размер на 27 997,29 лв..

ОСЪЖДА Б. Т. Д. ЕГН [ЕГН] да заплати на Националната агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 2987,46 лв. / две хиляди деветстотин осемдесет и седем лева и четиридесет и шест стотинки./

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните с връчване на преписи по реда на чл. 138 от АПК.

СЪДИЯ: